

Johann Bacmeister

Rector Academiae Rostochiensis Joannes Bacmeisterus, Phil. & Med. Doctor & Professor. Ad Exequias funebres quas Virgini ... Reginae Eleriae Moestißima mater hodie ad horam mediam primam paratas cupit, Omnes omnium ordinum cives Academicos officiose & amanter invitat

Rostochi[i]: Pedanus, 1629

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751427373>

Druck Freier Zugang

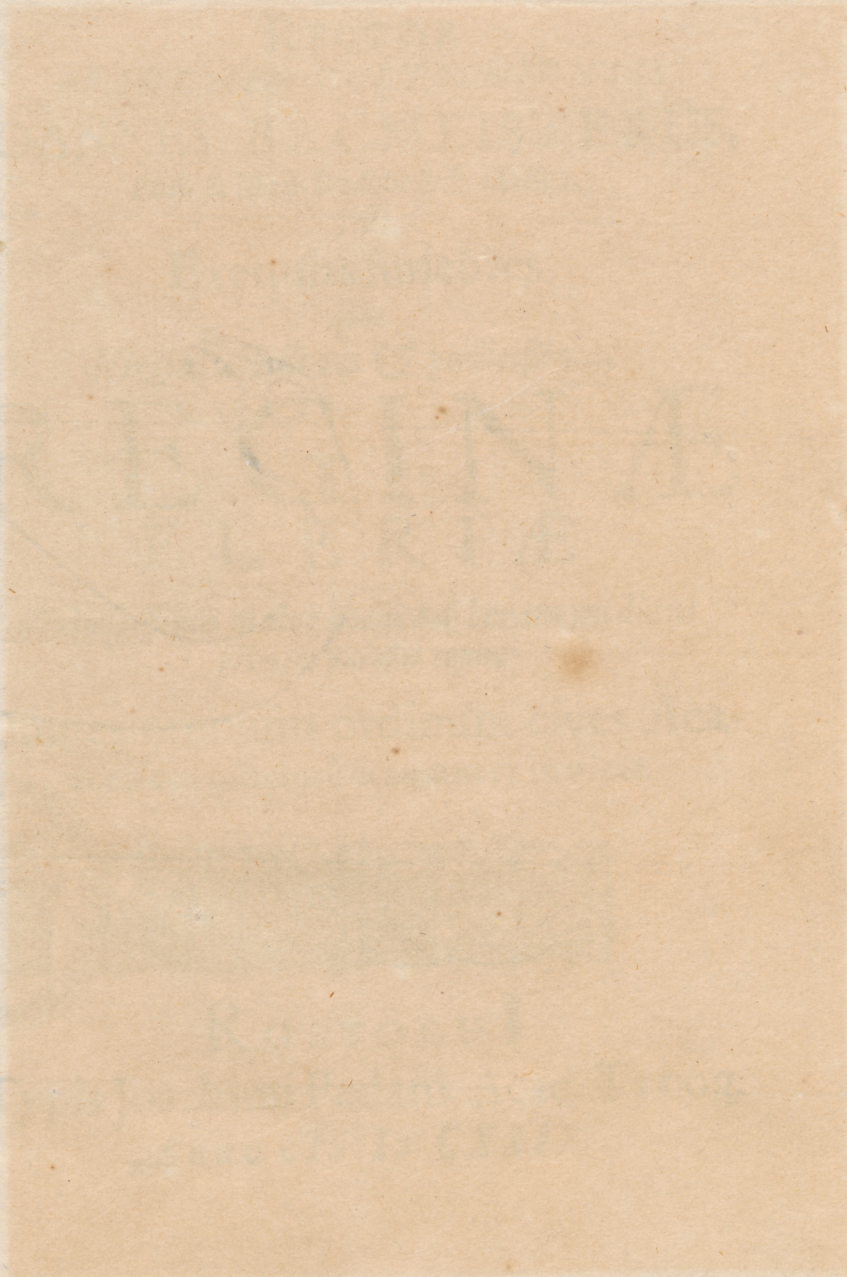
Bacmeister, J.,

in

R. Eler.

Rost. 1629.

18

RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
JOANNES BACMEISTERUS,
Phil. & Med. Doctor & Professor.

Ad
Exequias funebres
quas
Virgini lectissimæ & pudicissimæ,

REGINÆ
ELERIÆ

*Mæstissima mater hodiè ad horam mediam
primam paratas cupit,*

Omnes omnium ordinum cives Aca-
demicos officiosè & amanter invitat.

ROSTOCHI
Typis Joachimi Pedani, Acad. Typog.
ANNO MDCLXXIX.

RECTOR
ACADEMIE ROSTOCKENSIS
JOHANNES BACHMEISTERUS

Phil. & Med. Doctor & Professor

Excellens fideles

REGIA
ACADEMIA

Magistrum mater bodie ad botanicam

Magistrum mater bodie ad botanicam

Omnes ordinum ordinum omnes
domicos officios & mandata invitat

Rostock
Typis Joachimi Pedani Acad. Typog.
Anno cl. 1699

RECTOR

ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS,

JOANNES BACMEISTERUS,

Phil. & Med. Doct. ac Professor.

Ristoteles ille Philosophorum princeps lib. 5. de hist. animalium auctor est, Hyppanin fluvium apud Cimmerium Bosphorum, circa solstitium æstivum proferre quasi folliculos acinibus majores, è quibus bestiolæ quadrupedes & volatiles erumpant, quæ ad pomeridianum usq; tempus circumvolitent & vigeant: descendente jam sole marcescant & langueant: occidente verò moriantur & inteteant. His cum bestiolis vitam hominis, si quis eam diligentius apud animum expendat suum, & penitus introspiciat, scitè admodum & venustè, comparari posse manifestum est. Ut enim a-

A 2

nimal-

nimalculum hoc saltem est ^{τὸ πρῶτον}, undè qui-
dem & apud Græcos nomen suum accepit: ita
hominis vita terminis circumscribitur angu-
stissimis & brevissimo temporis spatio claudi-
tur, etiam in iis, qui ad decrepitam usque sene-
ctutem provehuntur. Id ipsum cum intelli-
geret Pythagoras, sciscitanti quanta nam esset
hominis vita: se parumper conspiciendum
exhibuit, tum petens latebras vitæ nostræ men-
suram conspectu momentaneo designavit. Et
Demetrius Phalereus Euripidem Poetam aliàs
gravissimum taxasse scribitur, quod vitam &
felicitatem hominis potius ^{ἡμετέραν μὲν} quam
^{τοῦτο} nuncupasset: quamvisne puncti
quidem instar habeat, si ad immortalitatem
comparetur. Deindè sicut ex illis bestiolis,
quædam citius tabescunt quædam occidunt,
paulò serius, quæ ad noctis usque crepusculum
fortè sunt superstites: eundem ad modum, in-
exorabilis, ut cum poetis loquamur, Atropos
filum illud fatale, de quo vita nostra suspensa
libratur, vel secat celerius, vel aliquantò tar-
dius abrumpit, nec interest, pullum sit an can-
didum, humile aut sublime elatum. Sunt,
quos in cunis vagientes, maternis ab uberibus,
mors abripit: alios, vix pubescentes, è me-
dio

dio tollit: hos vis ^{tem} aetatem ingressos, non si-
 ne violenta quadam ^{ob} perimit: illos lenta-
^{mentis} postquam consenuere, conficit: quæ
ⁱⁿ scrupulum iis poretat injicere, qui sa-
 crar ⁱⁿ imperiti litterarum, solius Philoso-
 phiæ crepidinibus adhærescunt. Si enim est al-
 liquod numen præstantissimæ mentis, quod
 hæc mortalia regit, & dirigit omnia: Certè æ-
 quissimum esse putant, ut omnes, qui hunc tra-
 hunt spiritum, æquè cum malis hujus vitæ, quæ
^{ἀμετέωργοι ἀνέχονται} exercean-
 tur, tum eisdem bo-
 nis, quæ non omnino nulla, cumulentur: illam
 verò moriendi & vivendi inæqualitatem, ab
 iniquitatis crimine vix liberare posse suspican-
 tur. Verum nos quibus pulsa gentilitatis no-
 ste Sol ille justitiæ est exortus è sacris didicimus
 scripturis: mortem omnem, inquamcunque,
 etiam ætatis nostræ partem cadat, vel esse præ-
 properam & intempestivam, vel maturam &
 prorsus opportunam. Præproperam quidem
 & intempestivam, si quis impiè vitam claudat
 suam, & curriculum hoc mortale, in morem
 funestæ cujusdam Tragædiæ conficiat, licet vel
 trecentos cum Nestore vivat annos, vel Sybil-
 lam Cumæam ætate superet; maturam autem
 & opportunam, si fide Christo inserti, beatas ex-

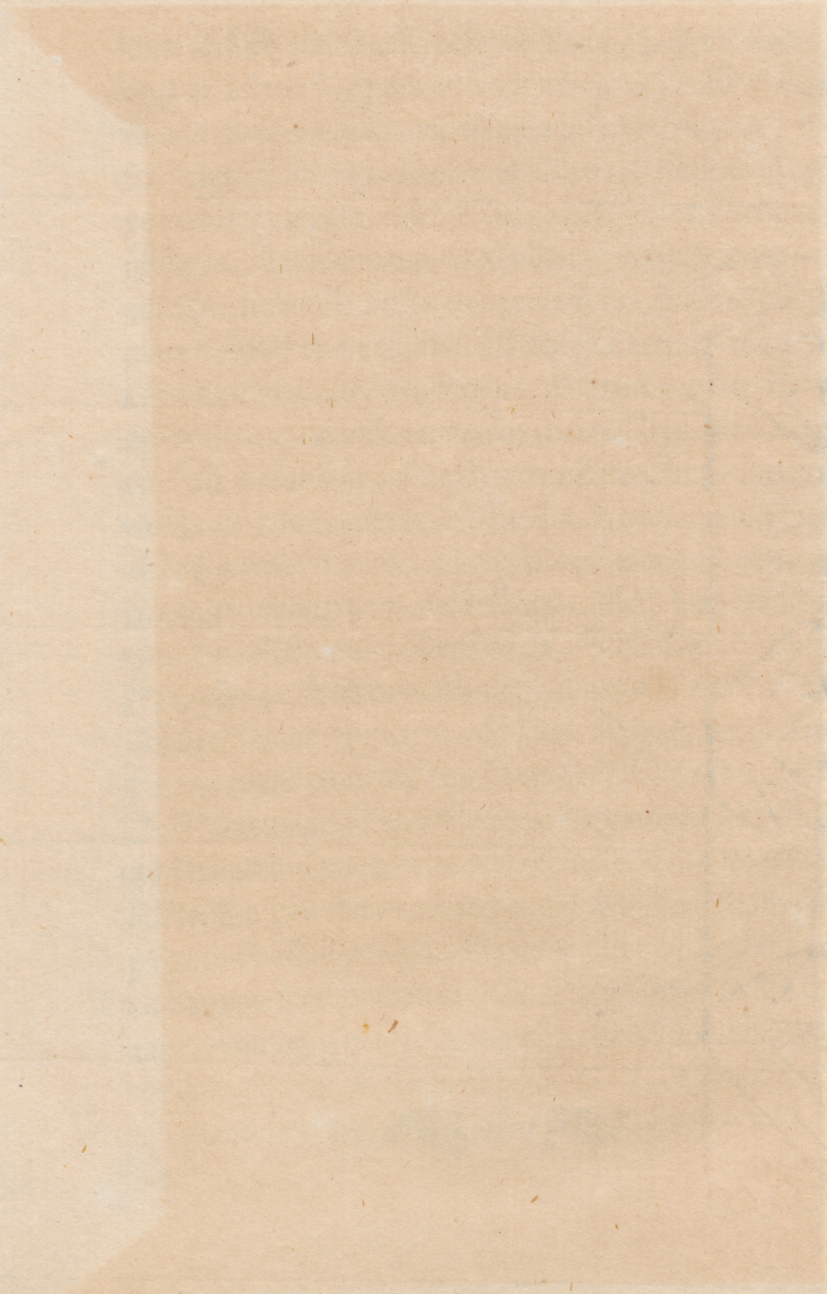
halemus animas, & felici Cælestrophæ nostram
hanc peregrinationem finiamus, quamvis in
primo statim, hujus vitæ mortalis limine sar-
cinulas nostras colligere, & aliò migrare iubea-
mur. Hac omnia & his similia, cum ad obhi-
bendam securitatem, tum ad alendam pietate-
tem in aliorum funeribus nobis in memoriam
revocare debemus, & occasionem hujus rei nobis
præbet, virgo pudicissima, pia, casta, & omnium
virtutum virginaliū decore ornatissima REGI-
NA ELERIA, quæ hujus lucis usura primū frui
cepit Anno 1604. 24. Maij nata ex præclaris &
præcipuæ notæ parentibus patre JOHANNE
ELERS, judicij quondam provincialis & Con-
sistorij ducalis, in hac nostra Megapoli per ali-
quot annos Protonotario fidelissimo; matre ve-
rò CÆCILIA KOPES, jam secundum mœ-
stissima vidua. Patre verò carissimo, cum de-
functæ hæc nostra, in prima infantia orbata, &
matre prædicta ad secuuda vota, cum pruden-
tissimo & doctissimo Viro, Dn. JOHANNE
BERNHARDO BUCHIO, qui anno proximè
præterito, mense Octobri in vivis esse desiit,
trans eunte, vitricum nacta esset; is eam non se-
cus, ac ex se nata fuisset amavit, & unâ cum ma-
tre sollicitè educavit. Avitam familiam traxit.

ex

præcipuis florentissimæ Reipub. Hambur-
gensis CLEVERIORUM & COPIORUM familiis. Avum
enim paternum habuit GEORGIUM ELE-
RU, civem & mercatorem perquam celebrẽ;
aviam vero ANNAM Stemmelmans/ opti-
mam matronam; Avus maternus ipsi fuit HEN-
RICUS KOP, civis quoq; & mercator Hambur-
gi primarius; savia verò ANNA BERENS, iti-
dem matrona omnibus virtutibus, sexum illum
decorantibus, maximè conspicua. Sorores
germanas habuit duas, & unicum fratrem non
longè post nativitatem extinctum; quæ adhuc
per Dei gratiam sunt superstites MARGARE-
TAM JOANNI RUNGIO & ANNAM,
MARQUARDO GERDESI, jam pie defuncto,
viris in hac civitate primariis & patritis, matri-
monio junctas, & unam uterinam CATHARI-
NAM CHRISTINAM BUCHIAM, quæ o-
mnes, unà cum tristissima matre sororem hanc
carissimam sibi tam inopinatò ereptam animi-
tus dolent. Sed modum dolori ponent, & certò
statuant benè cum ipsa actum, quod multis do-
loribus, molestijs, calamitatibus & curis, quibus
turbulentissimis hifce & calamitosissimis tẽpo-
ribus, expositi & obnoxij sumus subtracta & ad æ-
terna beatitudinis & felicitatis gaudia sit trans-
lata;

lata; sibiq; accommodent, in tantum hoc calu-
legans illud Cypriani dictum; non esse lügen-
dos accensione Dominica, ex hoc seculo. bea-
tos, cum sciamus non eos amitti, sed præmitti,
recedentes præcedere, ut proficiscentes & navi-
gantes, desiderari eos debere, non plangi, non
accipiendas hic esse atque vestes; quando illi ubi
alba indumenta jam assumpserint. Cum au-
tem exuvia, beata hujus animæ, quæ in vera
agnitione, fide & invocatione filij Dei à corpore
suo discessit, & propter eam nunc in manibus
jusdem lata quiescit, hodiè hora media prima
terræ omnium matri reddenda sint; omnes o-
mnium ordinum dives hujus Academiæ, Domi-
nos Professores, Doctores, Ecclesiæ ministros,
Magistros & Studiosos adolescentes, officiosè &
peramanter rogamus & hortamur, ut in hono-
rem honestissimæ familiæ dicta hora in templo
D. Mariæ haud gravatum convenire, deductio-
ni funeris frequenter interesse, & se acutiusq;
Reipub. tam literariæ quam civilis salutem piis
precibus Deo opt. max. quàm diligentissimè
commendare velint. P. P. sub sigillo Rectora-
tus nostri 9. Junij Anno cbs Id CXXIX.

praeclaris florentissima Reipu
 genis CLERIORUM & COPIORUM fam
 enir paternum habuit GEORGE
 RU civem & mercatorem perqu
 aviam vero ANNA M Stemm
 mara matronam: Avus maternus ip
 RICUSKOP, civis quoq; & mercat
 gi primarius; savia vero ANNA Bl
 dem matrona omnibus virtutibus,
 decorantibus, maximè conspicua
 germanas habuit duas, & unicum
 longè post nativitatem extinctum
 per Dei gratiam sunt superstites M
 TAM JOANNI RUNGIO &
 MARQUARDO GERDES, jam
 viris in hac civitate primariis & pa
 uonio junctas, & unam uterinam
 NAM CHRISTINAM BUCHH
 mnes, unà cum tristissima matre se
 carissimam sibi tam inopinatò ere
 cus dolent. Sed modum dolori pon
 statuunt benè cum ipsa actum, quod
 loribus, molestijs, calamitatibus &
 turbulentissimis hisce & calamitof
 ribus, expositi & obnoxij sumus sub
 terna beatitudinis & felicitatis gau

